

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-11668/2015-ERU

V Ostravě dne 29. dubna 2016

Č. j. 11668-19/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-11668/2015-ERU a zahájeném dne 5. ledna 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba, pan [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, podnikající fyzická osoba pan [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 111223386 v období od 15. prosince 2012 do 8. července 2015 nezajistil, aby k výkonu jeho licencované činnosti v provozovně [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], okres [REDAKCE], kraj [REDAKCE], byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami, dopustil **spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.**
- II. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení ukládá za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) téhož zákona **pokuta ve výši 20 000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 45615.
- III. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto

rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 45615.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 30. března 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením Oznamení o zahájení kontroly ze dne 18. března 2015, č. j. 02639-1/2015-ERU, dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností uvedených v ust. § 9 a § 11 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 2. června 2015 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02639-11/2015-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02639/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 29. prosince 2015, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11668-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 4. ledna 2016 přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání příkazu, jež byl účastníku řízení doručen dne 5. ledna 2016. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění a popis skutkového stavu

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení ode dne 15. prosince 2012 podniká na základě licence na výrobu elektřiny č. 111223386 v energetickém odvětví, když provozuje provozovnu s názvem „[REDAKCE]“ (evidenční č. [REDAKCE]; celkový instalovaný elektrický výkon provozovny ve výši [REDAKCE] MWp).

Dne 22. září 2012 uzavřel účastník řízení v postavení objednatele se společností 1. Solární CZ s.r.o., IČO: 281 06 041, v postavení zhotovitele smlouvo o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení fotovoltaické elektrárny na střeše domu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], skládající se z [REDAKCE] ks fotovoltaických panelů (tj. [REDAKCE] ks o výkonu [REDAKCE] Wp a [REDAKCE] ks o výkonu [REDAKCE] Wp). Dne 16. října 2012 účastník řízení převzal od zhotovitele fotovoltaickou elektrárnu o instalovaném výkonu [REDAKCE] kWp (tj. [REDAKCE] MWp).

Dne 18. října 2012 byla revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], vyhotovena Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení e. č. [REDAKCE] (dále jen „zpráva o výchozí revizi“). Jako termín příští pravidelné revize byl stanoven říjen 2014. Dne 16. dubna 2015 byla revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], vyhotovena Zpráva o pravidelné revizi elektrického zařízení č. [REDAKCE] (dále jen „zpráva o pravidelné revizi“).

Fyzickou kontrolou Úřadu dne 14. dubna 2015 bylo zjištěno, že provozovna účastníka řízení se skládá z ■ ks fotovoltaických panelů umístěných na šikmé střeše víceúčelové budovy, konkrétně se jedná o ■ ks fotovoltaických panelů typu FCP 270 280 o výkonu ■ Wp a o ■ ks fotovoltaických panelů typu FCP o výkonu ■ Wp. Celkový instalovaný výkon provozovny tak odpovídal údajům uvedeným na licenci, tj. ■ MWp.

K dotazu Úřadu sdělila Technická inspekce České republiky dne 18. května 2015 k výše uvedeným revizním zprávám následující. Dle zprávy o výchozí revizi byla revize provedena podle ČSN 33 20006-6 ed. 2, která však neexistuje. V revizi byl užit vnější vliv AB8 (-50 až +40 °C), ač Technická zpráva vyhotovená projektantem panem ■, IČO: ■, v září 2012 (dále jen „technická zpráva“) používá AB3, AB4 (-25 až +40 °C), což také odpovídá hodnotám uváděným výrobcem. Tímto revizní technik způsobil neschopnost provozu provozovny, neboť panely nejsou určeny pro teploty nižší než -25 °C. Ochrana proti blesku není řešena vůbec na rozdíl od technické zprávy. Dle zprávy o pravidelné revizi byla revize provedena osobou, která k tomu nemá potřebné oprávnění, když se jedná o báňského revizního technika. Revize měla být provedena podle neexistující normy (v části E ČSN 33 2000-4-41 ed. 3). U vnějších vlivů revizní technik převzal pouze konstatování zvlášť nebezpečného prostoru a dále to nijak neřešil, ač v technické zprávě byl tento požadavek oprávněně a v souladu s vyhláškou č. 262/2006 Sb.

Dne 27. července 2015 předložil účastník řízení Úřadu Zprávu o revizi elektrického zařízení č. ■ vyhotovenou revizním technikem panem ■, ev. č. ■, o revizi provedené dne 8. července 2015.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 02639/2015-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 4. ledna 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 11668-3/2015-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona uložena pokuta ve výši 17 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 5. ledna 2016.

Dne 13. ledna 2016 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze dne 12. ledna 2016 označený jako „Věc: Odvolání proti příkazu č.j. KO-11668/2015-ERU z 4.1.2016“, který byl správním orgánem v souladu s ust. § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu posouzen dle svého skutečného obsahu jako odpor proti příkazu ze dne 4. ledna 2016, č. j. 11668-3/2015-ERU.

V odůvodnění odporu účastník řízení uvedl, že první revize, která byla vypracována po instalaci FVE, byla s ostatními doklady předána Úřadu a na základě těchto dokladů byla vydána licence na provoz FVE. Pozastavil se nad tím, jak je možné, že tato revize vlastně nevyhovuje a proč nebyla již tehdy vrácena k dopracování. Má za to, že Úřad pravděpodobně při kontrole neshledal vážný důvod k vrácení revizní zprávy. K nesprávně uvedeným normám v revizní zprávě účastník řízení uvedl, že se evidentně jedná pouze o překlep, který nemůže být sankcionován. Co se týče vlivu prostředí na provozované zařízení, tak účastník řízení uvedl, že se jedná znovu asi o překlep, neboť takové prostředí se u těchto FVE v našem regionu ani nevyskytuje. Tímto špatným vyjádřením však nebyla způsobena nefunkčnost FVE,

když tato pracuje bez jakéhokoliv vyjádření či papíru. Dále konstatoval, že toto znění bylo uvedeno rovněž v revizní zprávě, kterou schvaloval Úřad před vydáním licence.

Účastník řízení dále uvedl, že u druhé revize je penalizován za to, že revizní technik má dle Úřadu sporné osvědčení. Jeho revize mají být běžně respektovány mimo jiné i firmou ČEZ.

Účastník řízení dále konstatoval, že se nebude už vyjadřovat k ostatní záležitostí, neboť má za to, že uvedený výčet je dostatečný na to, aby to každý rozumný odborník smetl ze stolu, a že uvedenou problematiku konzultoval s odborníky z tzbinfo, kteří mu poskytli tyto informace a sdělili, že nikomu nebyla způsobena újma či trestný čin. Závěrem konstatoval, že pokud nebude příkaz zrušen, bude nucen tuto problematiku předat soudu.

Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn Vyrozuměním o pokračování ve správním řízení ze dne 18. ledna 2016, č. j. 11668-5/2015-ERU.

Žádostí o součinnost ze dne 3. února 2016, č. j. 11668-6/2015-ERU, požádal Úřad o součinnost Technickou inspekci České republiky, konkrétně o odborné vyjádření, jímž bude zejména (i) sděleno, v čem konkrétně spočívají rozpory ve zprávě o výchozí revizi a zprávě o pravidelné revizi, jež byly naznačeny v e-mailu ze dne 18. května 2015, a zda jsou rozpory i ve Zprávě o revizi elektrického zařízení č. [REDAKCE], (ii) popsány konkrétní (či možné) důsledky takových rozporů na bezpečnost revidovaného technického zařízení (fotovoltaické elektrárny) a osvědčení o bezpečnosti revidovaného technického zařízení (tj. na revizní zprávy), a (iii) konstatováno, zda takové revizní zprávy osvědčují splnění stanovených požadavků na bezpečnost a spolehlivost technického zařízení (fotovoltaické elektrárny).

Dne 18. února 2016 zaslala Technická inspekce České republiky Úřadu vyjádření z téhož dne, zn. [REDAKCE]. Zopakovala v něm, že dle zprávy o výchozí revizi byla revize provedena dle normy ČSN 33 20006-6 ed. 2, která neexistuje. V technické zprávě byly uvedeny vnější vlivy AB3, AB4, ale revizní technik v revizi uvedl prostor AB8 (také konstatovala, že jí nebyl předložen protokol o určení vnějších vlivů). V revizní zprávě dále není řešena ochrana před bleskem. Toto však může být řešeno v jiné výchozí revizní zprávě, která nebyla Technické inspekci České republiky předložena. Ke zprávě o pravidelné revizi uvedla, že v bodě E. jsou uvedeny neexistující normy (ČSN 33200-4-41 ed.3), vnější vlivy a prostor je určen jako zvlášť nebezpečný, kdy odkázala na další text svého vyjádření.

Technická inspekce České republiky dále uvedla, že vzhledem k tomu, že byly v revizních zprávách uvedeny čísla norem ČSN 33 20006-6ed. 2 a ČSN33 2000 4-41 ed. 3 (neexistující normy), nebyly použity na ověření bezpečnosti aktuálně platné normy. Vzhledem k této situaci nelze podle uvedených norem prokazovat bezpečnost zařízení.

Technická inspekce České republiky dále konstatovala, že v doložených revizních zprávách a technické zprávě je uveden prostor zvlášť nebezpečný. FVE tedy dle údajů v doložených revizních zprávách a technické zprávě spadá dle vyhlášky č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (vyhláška o vyhrazených elektrických technických zařízeních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení“), pod zařízení třídy I. skupiny B a současně zařízení skupiny E. Technická inspekce České republiky dále odkázala na ust. bodu 3 přílohy č. 2

vyhlášky o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, v němž je stanoveno, že u zařízení musí být před jeho uvedením do provozu osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací; osvědčení provádí revizní technik s platným osvědčením příslušného druhu a rozsahu podle jiného právního předpisu. Z uvedeného dle Technické inspekce České republiky vyplývá, že uvedené zařízení v souladu s vyhláškou o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení naplňuje podle přílohy č. 1 definici zařízení třídy I. skupiny B a současně zařízení skupiny E. V tomto případě u zařízení musí být před jeho uvedením do provozu osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací; osvědčení provádí revizní technik s platným osvědčením příslušného druhu a rozsahu podle jiného právního předpisu, a zahájení montáže zařízení třídy I. oznamuje osoba uvedená v bodu 1 (tj. právnické osoby a podnikající fyzické osoby mohou provádět montáž, opravy, revize a zkoušky zařízení na základě oprávnění vydaného organizací státního odborného dozoru) bez zbytečného odkladu organizaci státního odborného dozoru. Zahájení montáže zařízení třídy I. však nebylo dle Technické inspekce České republiky oznámeno organizaci státního odborného dozoru. Dále zařízení třídy I. lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace státního odborného dozoru. Technická inspekce České republiky jako organizace státního odborného dozoru odborné a závazné stanovisko nevydala. Pro vyloučení administrativní chyby doporučila Úřadu požádat o předložení originálu odborného a závazného stanoviska vydaného organizací státního odborného dozoru v rámci správního řízení.

Dále Technická inspekce České republiky uvedla, že za bezpečnost zařízení zodpovídá revizní technik dle zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním odborném dozoru“), a dle jeho prováděcího předpisu, tj. vyhlášky o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení. Technické inspekci České republiky nebyla k posouzení předložena revizní zpráva ochrany před bleskem, a proto nemůže vydat stanovisko, že jsou splněny požadavky na bezpečnost celého technického zařízení.

Dne 4. března 2016 vyrozuměl správní orgán účastníka řízení o možnosti doložit protokol o určení vnějších vlivů, revizní zprávy týkající se ochrany před bleskem a odborná a závazná stanoviska Technické inspekce České republiky ve smyslu ust. bodu 5 přílohy č. 2 k vyhlášce o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, případně žádosti o odborné a závazné stanovisko, do 10 kalendářních dnů od doručení vyrozumění. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 7. března 2016.

Žádostí o součinnost ze dne 8. března 2016, č. j. 11668-9/2015-ERU, požádal Úřad o součinnost Obvodní báňský úřad pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého, konkrétně o sdělení, zda eviduje pana [REDAKCE] jako revizního technika, jemuž vydal osvědčení revizního technika, a zda byl pan [REDAKCE] oprávněn provést dne 16. dubna 2015 revizi střešní fotovoltaické elektrárny o výkonu [REDAKCE] kW a z jakého důvodu tak byl oprávněn či nebyl oprávněn učinit.

Přípisem ze dne 10. března 2016, zn. [REDAKCE], Obvodní báňský úřad pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého Úřadu sdělil, že panu [REDAKCE] bylo obvodním báňským úřadem vydáno dne 26. listopadu 2004, pod č. j. [REDAKCE] osvědčení revizního technika k provádění revizí a zkoušek vyhrazených elektrických zařízení,

evidenční číslo [REDACTED]. Pan [REDACTED] úspěšně vykonal pravidelné zkoušky před komisí obvodního báňského úřadu podle ust. § 10 odst. 5 vyhlášky č. 75/2002 Sb., o bezpečnosti provozu elektrických technických zařízení používaných při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 75/2002 Sb.“), dne 31. října 2007 (č. j. 7585/2007), dne 24. listopadu 2009 (č. j. 9524/2009), dne 10. ledna 2013 (č. j. SBS/00973/2013) a dne 18. prosince 2015 (č. j. SBS 40065/2015).

Obvodní báňský úřad dále uvedl, že výše uvedené osvědčení revizního technika opravňuje pana [REDACTED] k provádění revizí a zkoušek vyhrazených elektrických zařízení, která spadají jen pod výkon vrchního dozoru orgánů státní báňské správy ve smyslu zejména ust. § 8 odst. 2, ust. § 8a odst. 8 a ust. § 39 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 1 vyhlášky č. 75/2002 Sb. Protože provozování střešní fotovoltaické elektrárny o výkonu [REDACTED] kW zcela zjevně nespadá pod výkon vrchního dozoru orgánů státní báňské správy, pan [REDACTED] na základě výše uvedeného rozboru a svého osvědčení [REDACTED] nebyl oprávněn provést pravidelnou revizi č. [REDACTED] ze dne 16. dubna 2015, která byla přiložena k žádosti o součinnost.

Dne 15. března 2016 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení ze dne 14. března 2016, v němž uvedl, že na základě požadavku Úřadu požádal odpovědného projektanta pana [REDACTED] o stanovisko k příkazu ze dne 4. ledna 2016 a vyrozumění ze dne 4. března 2016. Účastníku řízení bylo sděleno, že projekt na fotovoltaickou elektrárnu byl vypracován v září 2012. Vlastní kompletní dodávku a instalaci prováděla společnost 1. Solární Ing. Šatný, která také zajišťovala výchozí revizi uvedené fotovoltaické elektrárny. V době zpracování projektu nebylo nutné spojovat panely s hromosvodnou instalací, až později se při různých školeních (zejména pana [REDACTED] a pana [REDACTED] z DEHN SONNE) začal objevovat požadavek na propojení s hromosvodnou instalací. U této instalace se ochrana před bleskem provedla v loňském roce (což dokládá revizní zpráva). Zároveň se vypracoval na základě technické zprávy z projektu protokol o vnějších vlivech.

Účastník řízení dále konstatoval, že obdobným způsobem se provedlo cca 150 instalací v republice, dodnes všechny fungují a nikdo je nepenalizoval a dále že většina elektráren ani neměla projekt. Uvedl také, že o špatném číslování normy pro revize nebude polemizovat, neboť se jedná pouze o překlep, což bylo minule vysvětleno.

Účastník řízení také uvedl, že v příkazu se objevil požadavek na vypracování nové revizní zprávy. Podle příslušné normy je interval na vypracování revizní zprávy 4 roky, bohužel revizní technik uvedl na konci revizní zprávy 2 roky. Je již novou revizní zprávou prodlouženo. K tomuto dále konstatoval, že možná více jak polovina fotovoltaických elektráren dnes pracuje bez platné revizní zprávy a nikdo je nepenalizuje.

Dále se účastník řízení podívoval nad tím, že na první příkaz muselo být odpovězeno do 15 dnů (což učinil) a Úřad odpověděl za cca 2 měsíce vyrozuměním a odpověď nyní chce do 10 dnů. Dále účastník řízení vznesl řečnickou otázku, co to je za termíny - jednou 15 a jednou 10 dnů, a na základě čeho se Úřad řídí? Závěrem uvedl, že při stanovování závěrů by měl být použit vždy profesionální přístup a nadhled.

Přílohou přípisu účastníka řízení byla Zpráva o revizi LPS hromosvodu č. [REDAKCE] ze dne 9. července 2015 a Protokol o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE] a jeho příloha č. [REDAKCE] (venkovní prostor).

Žádost o součinnost ze dne 3. února 2016, č. j. 11668-6/2015-ERU, doplnil Úřad podáním ze dne 18. března 2016 označeným jako Žádost o součinnost – doplnění, č. j. 11668-12/2015-ERU, ve spojení s e-mailem ze dne 24. března 2016, č. j. 011668-14/2015-ERU, o kopii Zprávy o revizi LPS hromosvodu č. [REDAKCE] ze dne 9. července 2015 a Protokolu o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE] a jeho příloha č. [REDAKCE] (venkovní prostor) a požádal Technickou inspekci České republiky o doplnění svého vyjádření ze dne 18. února 2016, zn. [REDAKCE].

Dne 31. března 2016 obdržel správní orgán doplnění odpovědi Technické inspekce České republiky ze dne 30. března 2016, zn. [REDAKCE], v němž Technická inspekce České republiky uvedla, že v protokolu o určení vnějších vlivů je uveden prostor AD3, jež je považován za prostor zvláště nebezpečný, a odkázala na vyhlášku o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení. Dále zopakovala, že zařízení I. třídy lze uvést do provozu jen na základě jejího odborného a závazného stanoviska, kdy toto účastníku řízení nebylo vydáno, a uvedla, že Zpráva o revizi LPS hromosvodu č. [REDAKCE] splňuje náležitosti uvedené v ust. bodu 6 přílohy č. 2 k vyhlášce o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení.

Dne 5. dubna 2016 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 11668-16/2015-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení vyrozumění. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 8. dubna 2016.

Dne 13. dubna 2016 bylo zástupci účastníka řízení umožněno nahlédnutí do správního spisu sp. zn. KO-11668/2015-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Protokol o nahlédnutí do spisu, č. j. 11668-17/2015-ERU.

Dne 20. dubna 2016 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení ze dne 18. dubna 2016, v němž účastník řízení uvedl, že zástupce účastníka řízení provedl dne 13. dubna 2016 při nahlížení do spisu fotodokumentaci tří dokumentů, a to vyjádření Technické inspekce České republiky ze dne 18. února 2016 a 30. března 2016 a vyjádření Obvodního báňského úřadu Ostrava ze dne 10. března 2016, a že mu nebylo umožněno získat standardní kopie uvedených materiálů.

Účastník řízení dále uvedl, že proti vyjádření Technické inspekce České republiky ze dne 18. února 2016 nemá námitek, uvedená problematika již byla dříve vysvětlena (špatné označení norem - neplatná norma - revizní technik). Ve vyjádření Technické inspekce České republiky ze dne 30. března 2016 je dle účastníka řízení uvedena nepravdivá informace, že v Protokolu o vnějších vlivech č. [REDAKCE] je uveden prostor AD3 (protokol ze dne 2. března 2012 byl Úřadu zaslán dne 14. března 2016). Účastník řízení dále uvedl, že v technické zprávě bylo mylně uvedeno prostředí AD3.

Přílohou vyjádření účastníka řízení byl Protokol o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE] a jeho příloha č. [REDAKCE] (vnitřní prostor) a technická zpráva.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-11668/2015-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona. V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 11 odst. 1 písm. c) téhož zákona.

Ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona ukládá držitelům licence povinnost zajistit, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami, v plynárenství i technickými pravidly, která jsou registrována u Hospodářské komory České republiky.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111223386 pro provozovnu „[REDAKCE]“. Jakožto držitel licence je účastník řízení povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán.

Fotovoltaická elektrárna je vyhrazeným technickým zařízením ve smyslu ust. § 6b odst. 1 zákona o státním odborném dozoru, tzn. zařízením se zvýšenou mírou ohrožení zdraví a bezpečnosti osob a majetku, které podléhá dozoru podle zákona o státním odborném dozoru; jsou to technická zařízení tlaková, zdvihací, elektrická a plynová.

Z předložené technické zprávy a přílohy č. [REDAKCE] (venkovní prostor) Protokolu o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE] vyplývá, že fotovoltaická elektrárna účastníka řízení je z hlediska vnějších vlivů, konkrétně vnějšího vlivu AD3 (tj. padající vodní tříšť pod úhlem až 60° od svislice), označena jako prostor zvláště nebezpečný. Uvedené vyplývá také ze zprávy o výchozí revizi i zprávy o pravidelné revizi. Fotovoltaická elektrárna účastníka řízení tak dle přílohy č. 1 k vyhlášce o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení spadá podle stupně nebezpečnosti do třídy I a skupiny B (tj. zařízení pracovišť z hlediska úrazu elektrickým proudem zvláště nebezpečných působením vnějších vlivů; nebezpečí působení vnějších vlivů musí vyplývat z projektové dokumentace) a E (tj. zařízení určená na ochranu před účinky atmosférické a statické elektřiny, pokud jsou součástí zařízení uvedených ve skupinách A až D).

Příloha č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních stanovuje bližší podmínky bezpečnosti zařízení. Dle ust. bodu 5 přílohy č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních lze zařízení třídy I. uvést do provozu jen na základě

odborného a závazného stanoviska ve smyslu ust. § 6a odst. 1 písm. a) zákona státním o odborném dozoru organizace státního odborného dozoru.

Dle ust. bodu 1 a 3 přílohy č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních mohou právnické osoby a podnikající fyzické osoby provádět montáž, opravy, revize a zkoušky zařízení na základě oprávnění ve smyslu ust. § 6a odst. 1 písm. c) zákona o státním odborném dozoru vydaného organizací státního odborného dozoru. U zařízení musí být před jeho uvedením do provozu osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Osvědčení provádí revizní technik s platným osvědčením příslušného druhu a rozsahu podle jiného právního předpisu, tj. dle vyhlášky č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o odborné způsobilosti v elektrotechnice“).

Organizace státního dozoru vykonávají státní odborný dozor nad bezpečností vyhrazených technických zařízení a jsou zřízeny výhradně k tomuto účelu Ministerstvem práce a sociálních věcí. Takovou organizací je Technická inspekce České republiky.

Správní orgán konstatuje, že Úřad v souladu s ust. § 17 odst. 3 energetického zákona při výkonu své působnosti postupuje nezávisle a řídí se pouze zákony a ostatními právními předpisy. Dále Úřad nesmí při výkonu své působnosti přijímat ani vyžadovat pokyny od prezidenta, Parlamentu České republiky, vláda ani od jakéhokoliv jiného správního orgánu výkonné moci nebo fyzické nebo právnické osoby. V průběhu správního řízení si Úřad vyžádal stanoviska od subjektů, jež dle příslušných zákonů vykonávají dozor nad činnostmi stanovenými daným zákonem, jichž se vyžádaná stanoviska týkala, konkrétně od Technické inspekce České republiky a Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého. Uvedená stanoviska měla pro správní orgán informativní charakter.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, a to konkrétně z vyjádření Technické inspekce České republiky ze dne 18. února 2016, zn. [REDAKCE], a ze dne 30. března 2016, zn. [REDAKCE], že účastník řízení v rozporu s ust. bodu 5 přílohy č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních uvedl technické zařízení (fotovoltaickou elektrárnu) do provozu, aniž by požádal organizaci státního dozoru o odborné a závazné stanovisko ve smyslu ust. § 6a odst. 1 písm. a) zákona o státním odborném dozoru.

Dle ust. § 6a odst. 1 písm. a) zákona o státním odborném dozoru je odborné a závazné stanovisko stanoviskem o tom, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi vyhrazených technických zařízení splněny požadavky bezpečnosti technických zařízení, a vydává jej organizace státního odborného dozoru, tj. Technická inspekce České republiky, při provádění dozoru nad bezpečností vyhrazených technických zařízení.

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že účastníka řízení vyzval Vyrozuměním o možnosti doložit doklady ze dne 4. března 2016, č. j. 11668-8/2015-ERU, k doložení odborných a závazných stanovisek Technické inspekce České republiky ve smyslu ust. bodu 5 přílohy č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních, účastník řízení je však nedoložil.

Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení ode dne 15. prosince 2012, kdy rozhodnutí o udělení licence č. 111223386 nabylo právní moci, vykonává licencovanou

činnost na technickém zařízení třídy I., aniž by měl dle zákona závazným a odborným stanoviskem Technické inspekce České republiky ve smyslu ust. § 6a odst. 1 písm. a) zákona o státním odborném dozoru před uvedením tohoto zařízení do provozu osvědčeno, že užití technické zařízení splňuje stanovené požadavky bezpečnosti.

V rámci správního řízení na podkladu kontroly bylo dále zjištěno, že zpráva o výchozí revizi trpí následujícími nedostatky.

Dle zprávy o výchozí revizi vyhovuje zajištění základní ochrany před úrazem elektrickým proudem ČSN 33 20000-4-41 ed. 2. Uvedená technická norma však neexistuje, existuje ČSN 33 2000-4-41 ed. 2.

V revizní zprávě byl dále mimo jiné uveden i vnější vliv AB8, ač technická zpráva v bodě 2.5 uvádí vnější vlivy AB3, AB4, což také odpovídá hodnotám uváděným výrobcem. Vnější vlivem označeným jako AB8 se rozumí prostor o teplotě -50 až +40 °C a vlhkosti 15 až 100 %, vnějším vlivem označeným jako AB4 pak prostor o teplotě -5 až +40 °C a vlhkosti 5 až 95 % a vnějším vlivem označeným jako AB3 prostor o teplotě -25 až +5 °C a vlhkosti 10 až 100 %. Z přílohy č. 2 (venkovní prostor) Protokolu o určení vnějších vlivů č. 1 – 3/2012 správní orgán zjistil, že je zde určen vnější vliv AB8, což je však v rozporu s uvedeným v technické zprávě.

Dále v rámci výchozí revize nebyla řešena ochrana proti blesku (viz rozsah revize dle zprávy o výchozí revizi), ač dle bodu 2.4 technické zprávy byla vnější i vnitřní ochrana před bleskem navržena a měla být realizována dle ČSN EN 62305 části 1 až 4. Účastník řízení následně předložil správnímu orgánu Zprávu o revizi LPS hromosvodu č. [REDAKCE] ze dne 9. července 2015.

Lze přisvědčit tvrzení účastníka řízení, že nesprávnost uvedení normy týkající se zajištění základní ochrany před úrazem byla způsobena překlepem, když namísto správné ČSN 33 2000-4-41 ed. 2 byla revizním technikem uvedena ČSN 33 20000-4-41 ed. 2. Obdobnému tvrzení co se týče „asi překlepu“ u vnějších vlivů, správní orgán přisvědčit nemůže, neboť v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že stejný vnější vliv, tj. vnější vliv AB8, byl uveden již v příloze č. [REDAKCE] (venkovní prostor) Protokolu o stanovení vnějších vlivů č. [REDAKCE] (ač v rozporu s požadavkem uvedeným v technické zprávě).

Z technické zprávy je také patrné, že fotovoltaická elektrárna účastníka řízení byla projektována jako venkovní prostor a pro tento také byly určeny příslušné vnější vlivy. Co se týče tvrzení, že ve vyjádření Technické inspekce České republiky ze dne 30. března 2016 je uvedena nepravdivá informace, že v Protokolu o vnějších vlivech č. [REDAKCE] je uveden vnější vliv AD3, kdy k prokázání účastník řízení předložil přílohou č. [REDAKCE] (vnitřní prostor) Protokolu o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE], tak správní orgán neshledává toto tvrzení účastníka řízení pravdivým, neboť v příloze č. [REDAKCE] (venkovní prostor) Protokolu o stanovení vnějších vlivů č. [REDAKCE], která je rozhodná pro posouzení dané věci a kterou zaslal účastník řízení Úřadu spolu s přípisem ze dne 14. března 2016, je zcela zjevně určen vnější vliv AD3 (tzn. vodní tříšť – déšť dopadá pod úhlem do 60° od kolmice). Z uvedeného důvodu nelze mít za důvodnou ani námitku účastníka řízení, že v technické zprávě bylo mylně uvedeno prostředí AD3. Správní orgán pro úplnost uvádí, že téže osoba, tj. projektant [REDAKCE], se spolu s účastníkem řízení a revizními techniky [REDAKCE] a [REDAKCE] účastnil prohlídky objektu v období od 29. února 2012 do 2. března 2012, na základě které byl

vyhotoven již zmíněný Protokol o určení vnějších vlivů č. [REDAKCE], v němž je opětovně pro venkovní prostor určen vnější vliv AD3.

Co se týče námitky účastníka řízení ohledně vnějších vlivů, tak tvrzení „*tímto revizní technik způsobil neschopnost provozu provozovny, neboť panely nejsou určeny pro teploty nižší než -25°C*“ bylo uvedeno v e-mailu Technické inspekce České republiky ze dne 18. května 2015 a v příkazu Úřadu ze dne 4. ledna 2016, č. j. 11668-3/2015-ERU, bylo proto uvedené citováno a je citováno i v části „II. Kontrolní zjištění a popis skutkového stavu“ tohoto rozhodnutí. Správnímu orgánu je zřejmé, že zařízení pracuje bez „*jakéhokoliv vyjádření či papíru*“, nicméně zmíněné „*jakéhokoliv vyjádření či papír*“ (tedy zpráva o výchozí revizi, protokol o určení vnějších vlivů či odborné a závazné stanovisko Technické inspekce České republiky) osvědčuje také v jakých podmínkách lze dané zařízení bezpečně a spolehlivě provozovat.

Správní orgán opětovně zvážil nedostatky, jimiž trpí zpráva o výchozí revizi, a dospěl k závěru, že se jedná toliko o formální nedostatky, i přes které zpráva o výchozí revizi obsahuje náležitosti stanovené v ust. bodu 6 přílohy č. 2 k vyhlášce o vyhrazených elektrických technických zařízeních, a proto se námitkou účastníka řízení, že zpráva o výchozí revizi byla předložena spolu s dalšími doklady jako podklad pro vydání licence a nebyla shledána jako nevyhovující či vrácena k dopracování, dále nezabýval.

V rámci správního řízení na podkladu kontroly bylo dále zjištěno a prokázáno, že zprávu o pravidelné revizi není možné považovat za doklad prokazující technickou způsobilost provozovny účastníka řízení.

Dle ust. bodu 3 přílohy č. 2 k vyhlášce o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení osvědčení bezpečnosti provádí revizní technik s platným osvědčením příslušného druhu a rozsahu podle jiného právního předpisu, tj. dle vyhlášky o odborné způsobilosti v elektrotechnice. Revizní technici jsou dle ust. § 9 vyhlášky o odborné způsobilosti v elektrotechnice pracovníci znalí ve smyslu ust. § 5 téže vyhlášky s vyšší kvalifikací, kteří mají ukončené stanovené odborné vzdělání a stanovenou praxi a na žádost organizace složili zkoušku před některým z příslušných orgánů dozoru. Příslušným orgánem dozoru se rozumějí orgány dozoru uvedené v ust. § 1 a ust. § 3 odst. 2 zákona o státním odborném dozoru, jímž je Technická inspekce Česká republika, jak bylo i již výše uvedeno.

Předmětná revize byla dle zprávy o pravidelné revizi provedena panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] je sice revizním technikem, nikoliv však revizním technikem ve smyslu ust. § 9 vyhlášky o odborné způsobilosti v elektrotechnice, jemuž by osvědčení vydala Technická inspekce České republiky, ale revizním technikem ve smyslu ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 74/2002 Sb., o vyhrazených elektrických zařízeních, jemuž oprávnění vydal obvodní báňský úřad. Správní orgán uzavírá, že pan [REDAKCE] je sice revizním technikem, nicméně je oprávněn k provádění revizí a zkoušek vyhrazených elektrických zařízení, která spadají pod výkon vrchního dozoru orgánů státní báňské správy ve smyslu zejména ust. § 8 odst. 2, ust. § 8a odst. 8 a ust. § 39 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 1 vyhlášky č. 75/2002 Sb., tedy jiných vyhrazených elektrických zařízení než je například fotovoltaická elektrárna. Pan [REDAKCE] tedy nebyl oprávněn na základě osvědčení č. [REDAKCE] provést dne 16. dubna 2015 pravidelnou revizi střešní fotovoltaické elektrárny účastníka řízení a následně o ní vyhotovit zprávu o pravidelné revizi.

Dále bylo zjištěno, že dle zprávy o pravidelné revizi byly vnitřní prostory dle ČSN 33-2000-4-41 ed. 3 čl. 1.400.1.1N1 shledány bezpečné a normální. Citovaná technická norma však neexistuje, existuje pouze ČSN 33 2000-4-41 ed. 2. V části E zprávy o pravidelné revizi je pouze převzaté konstatování ohledně vnějších vlivů, a to „*vnější vlivy u FVE prostředí dle ČSN 33-2000-5-51 ed. 3 zvláště nebezpečné*“, aniž by bylo dále blíže řešeno (např. jaké vnější vlivy zde jsou apod.).

Lze opět přisvědčit tvrzení účastníka řízení, že nesprávnost uvedení normy týkající se vnějších vlivů byla způsobena překlepem, když namísto správné normy ČSN 33 2000-4-41 ed. 2 byla revizním technikem uvedena norma ČSN 33 2000-4-41 ed. 3. Námitka účastníka řízení, že revize pana [REDAKCE] jsou respektovány mimo jiné i firmou ČEZ, je v tomto případě zcela irelevantní. Správní orgán nijak nezpochybňuje, že pan [REDAKCE] je revizním technikem. Je však nesporné, že disponuje osvědčením, jež ho opravňuje k provádění revizí jiných elektrických zařízení, než je předmětná fotovoltaická elektrárna. Tvrzení, že jeho revize respektuje i koncern ČEZ, je zavádějící, neboť není zřejmé, o revize jakých zařízení se má jednat. Může se totiž jednat o revize zařízení, k nimž je oprávněn.

Správní orgán opětovně zvážil nedostatky, jimiž trpí zpráva o pravidelné revizi, a dospěl k závěru, že u špatného uvedení ČSN a u vnějších vlivů se jedná toliko o formální nedostatky, závažnější pochybení správní orgán neprokázal. Skutečnost, že revizi dne 16. dubna 2015, o níž byla následně vyhotovena zpráva o pravidelné revizi, provedla osoba bez příslušného oprávnění, ač se jednalo o revizního technika oprávněného činit revize jiných zařízení, než jakým je fotovoltaická elektrárna, však správní orgán shledává natolik závažnou, že předložená zpráva o pravidelné revizi neposkytuje věrohodný obraz toho, že účastník řízení nejméně ode dne 16. dubna 2015, kdy byla provedena pravidelná revize, v provozovně „[REDAKCE]“ k výkonu licencované činnosti používá technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami, a proto předloženou zprávu o pravidelné revizi nelze považovat za doklad o technické způsobilosti.

Dále správní orgán konstatuje, že ve zprávě o výchozí revizi byl jako další termín pravidelné revize stanoven říjen 2014. Jedná se o termín stanovený revizním technikem, jemuž byl stav zařízení, jakož i vlivy působící na toto zařízení znám a byl tedy jako odborník, jehož odbornou způsobilost ověřuje Technická inspekce České republiky, schopen s ohledem na bezpečnost a spolehlivost zařízení kvalifikovaně posoudit, zda termín stanovený v informativní příloze 2 ČSN 33 1500, tj. v tomto případě čtyři roky, je v daném případě adekvátní. Revizní technik pan [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], uvážil, že pro tento případ je příhodnější lhůta kratší (v tomto případě dva roky), což mu ostatně umožňuje i daná ČSN, a proto není možné přihlídnout k tvrzení účastníka řízení, že „*dle příslušné normy je interval na vypracování RZ – 4 roky, bohužel revizní technik uvedl na konci revizní zprávy 2 roky*“. Jinými slovy v průběhu října 2014 mělo dojít k revizi předmětného zařízení, což se však nestalo. Revize předmětného zařízení byla provedena až dne 16. dubna 2015, ovšem k tomu neoprávněnou osobou.

Ve prospěch účastníka řízení správní orgán zhodnotil Zprávu o revizi elektrického zařízení č. rev. [REDAKCE] dne 8. července 2015 revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], a její předložení Úřadu jako skutečnost ohraničující v tomto správním řízení jeho protiprávní jednání a nápravu protiprávního stavu.

Správní orgán shrnuje, že v průběhu správního řízení jednoznačně prokázal a doložil, že účastník řízení porušil ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona, když v období nejméně od 15. prosince 2012 do 8. července 2015 nezajistil, aby k výkonu jeho licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Výše uvedené jednoznačně vyplývá z uceleného, spojitého a na sebe navzájem navazujícího řetězce skutečností, jež ve svém důsledku vylučují jakoukoliv pochybnost, neboť v rámci správního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení nejméně od 15. prosince 2012 nedisponoval závazným a odborným stanoviskem Technické inspekce České republiky, že zařízení I. třídy, na němž vykonává svou licencovanou činnost, splňuje podmínky bezpečnosti, a dále pravidelná revize technického zařízení byla dne 16. dubna 2015 provedena osobou, jež k tomu není oprávněna, a nad to byla provedena opožděně (a to o více než pět měsíců) vzhledem k termínu stanovenému revizním technikem ve zprávě o výchozí revizi pro další, tj. pravidelnou, revizi.

Správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a zákonem chráněné zájmy.

K námitce účastníka řízení procesního charakteru (tj. pozastavení se nad tím, že správní orgán mu další písemnost, tj. Vyrozumění o možnosti doložit podklady ze dne 4. března 2016, č. j. 11668-8/2015-ERU, zaslal až po cca dvou měsících po první písemnosti, a nad délkou lhůt, kdy jednou je to 15 dnů, pak 10 dnů) správní orgán uvádí, že v průběhu oněch dvou měsíců činil úkony směřující k naplnění ust. § 3 správního řádu uvedené v části „III. Průběh správního řízení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí. Co se týče lhůt, tak správní orgán si není vědom, že by účastníku řízení v příkazu stanovil lhůtu 15 dnů k odpovědi, resp. není zřejmé ani k jaké odpovědi [v příkazu byla ve výroku II. a III. uvedena lhůta 15 dnů stanovená na základě ust. § 68 odst. 2 správního řádu a rozhodovací praxe Úřadu k vykonání stanovených povinností (tj. zaplacení pokuty a nákladů řízení) a v poučení lhůta 8 dnů dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu k případnému podání odporu]. Lhůta 10 dnů, jež byla uvedena ve Vyrozumění o možnosti doložit podklady ze dne 4. března 2016, č. j. 11668-8/2015-ERU, a Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 5. dubna 2016, č. j. 11668-16/2015-ERU, měla pořádkový charakter a její délka zohledňovala složitost úkonu, jež měl být účastníkem řízení učiněn. K tvrzení, že zástupci účastníka řízení nebyly při nahlížení do spisu dne 13. dubna 2016 poskytnuty standardní kopie ze spisu, a proto si musel učinit fotodokumentaci, správní orgán uvádí, že zástupci účastníka řízení bylo dáno na výběr, zda bude požadovat standardní kopie, kdy byl také poučen o povinnosti uhradit poplatek stanovený zákonem č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebo zda si učiní fotografie listin na vlastní mobilní telefon, kdy uvedené je bez úhrady. Zástupce účastníka řízení zvolil druhou variantu a vyfotil si potřebné listiny ze spisu, což je ostatně patrné i z vyjádření účastníka řízení ze dne 18. dubna 2016.

K námitkám účastníka řízení obecného charakteru (tj. obdobným způsobem se provedlo cca 150 instalací v republice, dodnes všechny fungují a nikdo je nepenalizuje, že většina elektráren ani neměla projekt a že možná více jak polovina fotovoltaických elektráren dnes pracuje bez platné revizní zprávy a nikdo je nepenalizuje) správní orgán uvádí, že nemají s tímto správním řízením žádnou spojitost či souvislost a že se jedná pouze

o nepodložená tvrzení účastníka řízení. Z uvedeného důvodu byly shledány jako nedůvodné a nebylo k nim dále přihlíženo.

S ohledem na výše uvedené správní orgán konstatuje, že účastník řízení naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, neboť porušil povinnost stanovenou v ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Správní orgán se musel dále zabývat také otázkou naplnění materiální stránky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 12 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 2 odst. 1 č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Účel stanovení povinnosti uvedené v ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona je třeba spatřovat jednak v zajištění zájmu na ochraně zdraví a života osob, majetku či životního prostředí, neboť pouze bezpečné technické zařízení může vykonávat svou činnost tak, aby uvedené neohrozilo, a dále v zajištění zájmu na spolehlivé a konstantní činnosti technického zařízení, jakož i dodávek energie. V tomto konkrétním případě nebylo zajištěno, aby k výkonu licencované činnosti účastníka řízení bylo používáno technické zařízení, které splňuje požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Tímto jednáním účastníka řízení došlo k ohrožení výše uvedených zájmů, kdy účastník řízení pouze spoléhal, že k jejich poškození nedojde. Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje takovou společenskou škodlivost, která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky správního deliktu.

Na tomto místě se správní orgán musí vypořádat s námitkou účastníka řízení, že jeho jednáním nebyla nikomu způsobena újma či trestný čin, neboť tato námitka svým charakterem není schopna ovlivnit jiný závěr správního orgánu, než závěr o možném naplnění materiální stránky vytýkaného správního deliktu. Správní orgán po zvážení setrvává na svém závěru o naplnění materiální stránky správního deliktu, když skutečnost, že nedošlo k újmě, tedy k poškození například života, zdraví či majetku, ale pouze k ohrožení, není v tomto případě pro závěr o spáchání či nespáchání správního deliktu rozhodující, neboť k naplnění skutkové podstaty vytýkaného správního deliktu postačuje ohrožení, tj. vytvoření nebezpečné situace,

aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům, v tomto případě se jedná o situaci, kdy jsou k výkonu licencované činnosti používána technická zařízení, u nichž není doloženo (prokázáno), že splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, jakož i z tvrzení účastníka řízení v průběhu správního řízení nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.

Správní orgán tak nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

Ke skutečnosti, že účastník řízení udržoval protiprávní stav nejméně v období od 15. prosince 2012 do 8. července 2015, tj. více jak 2,5 roku, přihlédl správní orgán jako k okolnosti přitěžující. Naopak ke skutečnosti, že neprodleně po ukončení kontroly Úřadu, která mu vytkla porušování ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona, čehož se měl dopustit tím, že zpráva o výchozí revizi a zpráva o pravidelné revizi byla provedena dle neexistujících ČSN a pravidelná revize byla provedena revizním technikem, který k takové revizi neměl oprávnění, protiprávní stav uvedený v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 2. června 2015, č. j. 02639-11/2015-ERU, odstranil a jeho odstranění Úřadu doložil, přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci správních řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu, k čemuž správní orgán přihlédl jako k výrazně polehčující okolnosti.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek

Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán konstatuje, že součástí Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 5. dubna 2016, č. j. 11668-16/2015-ERU, byla i výzva k předložení informace o aktuálních majetkových poměrech účastníka řízení, jakož i jejich doložení. Účastník řízení však uvedené informace správnímu orgánu do dne vydání tohoto rozhodnutí nepředložil.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Vzhledem k uložené výši pokuty nelze uvažovat o tom, že by pokuta mohla mít pro účastníka řízení likvidační charakter.

Správní orgán považuje za nutné se na tomto místě vypořádat se skutečností, že tímto rozhodnutím je ukládána účastníku řízení vyšší pokuta oproti výši uvedené v příkazu ze dne 4. ledna 2016, č. j. 11668-3/2015-ERU, jež byl v souladu s ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen, ač správní orgán dospěl k závěru o pouhém formálním pochybení v případě zprávy o výchozí revizi. V průběhu správního řízení vyšly najevo další, nové skutečnosti, jež závažnost jednání účastníka řízení zvýšily, konkrétně skutečnost, že o splnění požadavků bezpečnosti technického zařízení nebylo podáno odborné a závazné stanovisko Technické inspekce České republiky (neboť o něj účastník řízení nepožádal), ač pouze na základě takového stanoviska byl účastník řízení oprávněn uvést technické zařízení I. třídy (svou fotovoltaickou elektrárnu) do provozu. Dále správní orgán musel přihlídnout ke skutečnosti, že k porušení povinnosti stanovené ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona došlo jednáním, jehož se dopustil přímo účastník řízení, když uvedl zařízení do provozu, aniž by disponoval závazným a odborným stanoviskem Technické inspekce České republiky ve smyslu ust. § 6a odst. 1 písm. c) zákona o státním odborném dozoru, což správní orgán zhodnotil jako závažnější, než jednání specifikované ve zrušeném příkazu, jehož se účastník řízení dopustil nepřímou, neboť revizní zprávy byly zpracovány a vyhotoveny třetími osobami (revizními techniky).

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti správního deliktu plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku

II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení